

Ulo Maasing skriver i Busstidningen nr 10, 2008.

Världen förändras rasande fort, det gör däremot inte den svenska kollektivtrafik branschen som sitter med dropp från staten. Årets större händelse är att Ulo Maasing som lämnade medlemstidningen Trafik Forum i somras nu efter karantänen skriver i branschens enda fristående tidning, tidningen Busstidningen.

Med kunskap om att tidningen behöver annonsörer och därför balansera mellan att vara lagom aggressiv så lyckönska jag Ulo och chefredaktören Bjarne Willmarsgård för att Ulo får skriva fritt ur hjärna och hjärta.

Artikeln "Den kramgoa kollektivtrafiken" av Ulo Maasing pekar på en rad felaktigheter i branschen som leder till att den inte utvecklas. Det är inte svårt att hålla med om det mesta och artikeln är tydlig och klar så som en fri tänkande journalist förväntas skriva och inte den noja som Ulo tidigare skrev i medlemstidningen för BR & föreningen svensk kollektivtrafik.

Ulo Maasing tillför och branschen intressanta aspekter för en och annan som inte delar vad jag skriver men föga förvånande torgför Ulo oftast samma innehåll som i detta Nyhetsbrev fast kortare och mycket snällare. Men bara att Ulo nu tagit steget in i Busstidningen kanske min och många med mig önskan kan leda till att Ulo tar vid den dag Bjarne Willmarsgård vill lägga av. Lägga av betyder inte att man slutar skriva och jäkla branschen som kört i diket. Med dessa rader hoppas jag att det inte är sista artikeln utan att Ulo nu kommer vara med i varje nummer, Ulo har så mycket att ge för han är faktisk en av de bästa och mest klarsynta journalister i kollektivtrafik branschen.

Tomas Montgomery skriver i Busstidningen nr 10, 2008

Tomas skriver om en "omvänd" julklappslista och det kan man ju tolka på olika vis. Min tolkning av artikeln är hur man skulle kunna göra saker och ting bättre med rådande struktur i branschen, en bransch som är under dropp med skattebetalarnas pengar. Tomas är också konsult för denna bransch och då gäller det att hålla reda på pennan så att ingen av de pinsamt överkänsliga länsbolagsdirektörerna tar illa upp. I varje planhushållning där man är beroende av 15 direktörer (vasaller) är det snävt med friheten och det är vad man enkelt utan överdrift kan påstå om den svenska kollektivtrafik branschen. Därför får jag förmoda att den viktigaste punkten av en total avreglering av branschen inte finns med för då skulle över natten uppdragen som konsult vara borta. Så fungera ankdammen Sverige i en bransch som för länge sedan slutat fungera och ersatts av lydmänniskor där ingen våga ifrågasätta eller komma med konkreta förslag som ens andas avreglering. Det tragiska är att basen som branschen bygger på ligger på yttersta vänsterkanten, politiker som har som sitt främsta syfte att nationalisera branschen helt och hållet och i denna fåra springer BR:s VD Anna Grönlund, man får vad man rösta fram. Det är bara tragiskt alltihopa.